

Posudek teoretické části bakalářské zkoušky posluchačky

Daniely Vaničkové

ZVUKOVÉ BANKY DNES

Přehled dnešních zvukových archivů, doplněný
historickým kontextem jejich vzniku

V Praze dne 6.9.2018

Vladimír Skall
FAMU - KZT

Téma bakalářské práce, které zvolila Daniela Vaníčková, se mi zdálo na první pohled příliš jednoduché, s oborem studia související jen poněkud volně. Ale – na Famu se toto téma zatím v teoretických pracích neobjevilo, přičemž účelem práce je sumarizovat poznatky z této oblasti a sestavit přehled možností, jak využít řady zvukových bank, prezentovaných kromě fyzických nosičů rovněž na stránkách internetu. Výsledek by mohl být studenty oboru zvuková tvorba dobře využitelný. I když já sám sice raději využívám vlastních zdrojů, přece jen musím některé zvuky vyhledávat ve zvukových bankách a tak jsem si uvědomil, že práce Daniely Vaníčkové smysl má.

Práce je rozdělena na část popisující v obecnější rovině vývoj myšlenky zvuky archivovat, a na část, která se zabývá jednotlivými konkrétními zvukovými bankami, jejich vznikem, archivářskými systémy, zvukovými formáty a v neposlední řadě i finanční dostupností. Třetí částí práce je kapitola pojednávající podrobněji situaci v českém (resp. československém) filmu zvláště se zaměřením na Filmové studio Barrandov.

Diplomantka si dala velkou práci se shromažďováním informací o jednotlivých bankách, překladem z různých cizích jazyků, řadu bank prakticky vyzkoušela, o každé z nich napsala malé hodnocení a vytvořila tak jakýsi „rozcestník“, kterým se mohou zájemci řídit. Jelikož systém řazení a způsob vyhledávání zvuků je u téměř každé banky odlišný, jsou takové informace velmi užitečné. Všechny poznatky o jednotlivých bankách Daniela sestavila v závěru do přehledné tabulky.

Odstavec, pojednávající o barrandovském archivu, o jeho vzniku, jsou rovněž přínosné, už jen z historického hlediska. K systematické archivářské práci pana Dobroslava Šrámka bych ještě dodal, že velmi důležitou částí evidence zvuků a jejich vyhledávání byla kartotéka, ve které se uplatnila „křížová evidence“, kdy ten který zvuk byl popsán podrobně tak, aby byl snadno dohledatelný. Zvuky byly postupně očíslovány tak, jak byly do archivu zařazovány.

Velmi mě potěšil citát z knihy Miloslava Hůrky o vlídném prostředí a příjemné práci v archivu FSB. Navíc – narozdíl od dnešní praxe, kdy mistr zvuku vyhledává zvuky sám a opuštěn – tenkrát šlo v archivu zvuků o tvůrčí diskusi a spolupráci mezi ním a archivářkami.

Práce je slušně rozvržena, kapitolu o Barrandovu by šlo ještě rozvinout z hlediska konkrétní práce se zvuky – kromě pásků 6,25 mm byly některé zvuky (atmosféry) archivovány také jako 35 mm míchací pásy a z některých zvuků se zde vytvářely 35 mm

smyčky pro mix. Existovaly i smyčky s atmosférami pro reprodukční zařízení míchacích hal ZAREUS (zařízení pro reprodukci úzkopáskových smyček).

Dosud jsem se zabýval spíš kladnými stránkami práce, nyní musím chtít nechtít některé věci zkritizovat. Velmi mě irituje stylistická stránka práce, čeština je často velmi kostrbatá a bývalo by stálo za to se na jazykovou stránku věci důsledně zaměřit. V textu je také řada překlepů a , bohužel, i pravopisných chyb. Některé věty šly jen těžko rozluštit, tato je příkladem - „ *... původci zvukových archivů, jak je známe dnes, dříve sloužili jako archivy...* “ (*str. 9 , dole*).

V citacích rozhovorů se mohlo přece z přepisu zvukového záznamu vystříhnout obraty jako „že, jo“, resp. celou výpověď by bylo dobré upravit a nechat si ji autorizovat.

Celá práce je určitě přínosem, je slušně sestavena, je vidět snahu po dobrém výsledku, ale právě jazyková stránka věci ji velmi poškozuje. Přesto práci doporučuji k obhajobě a nemohu jinak, než navrhnout hodnocení „D“

V Praze 6.9.2018

Mgr Vladimír Skall

FAMU _ KZT